

Harpefoss hotell

HVEM ER HARPEFOSS HOTELL?

Harpefoss hotell ble etablert som kunst- og artist-in-residenssenter i 2014. Et nedlagt jernbanehotell fra slutten av 1800-tallet er i dag arena for utstillinger utendørs og i driftsbygningene, samtidig som det tilbys gjesterom for kunstnere. Vi ønsker å benytte kunst, arkitektur og design som ramme for å utforske naturmiljø og -kunnskap, der nye prosjekter både utvikles på stedet og i samarbeid med andre institusjoner. Harpefoss hotell huser dessuten årlig ulike arrangementer, seminarer, konsertserie og Harpefoss hardcorefestival.

Jeg forsøker å se etter et tematisk grunnriss først. Et enkeltstående kunstprosjekt kan deretter involvere samarbeid med en forfatter eller en komponist, eller det begynner som et bredere kuratert program som pågår over flere år. Tid er en essensiell faktor i alle prosjekter, der samarbeidet både skal virke inn på og gi prosjektet kontur og åpne for noe uventet. Det er krevende å gå gjennom slike langvarige prosesser, og det forutsetter et spenningsforhold som er sterkt nok til å stå løpet ut. På den annen side synes jeg enhver bok bør lages for å ha en viss varig interesse og verdi.

HVA MOTIVERTE DERE TIL Å STARTE EN PUBLISERINGS- PRAKSIS OG HVA SER DERE ETTER I ET BOKPROSJEKT?

Jeg ville ha en bokserie som reflekterte den mangesidige praksisen med stadig flere tverrfaglige prosjekter som etter hvert tok form. Bokserien TILT ble startet i 2016 med en liten utgivelse kalt *Ex fluvio opes*, basert på et foredrag av Olav Brostrup Müller om Gudbrandsdalslågen, Norges nest største vassdrag og som praktisk talt renner gjennom eiendommen. Det ble til en slags poetisk biografi med tilsynelatende absurde anekdoter om en elv, men basert på faktiske forhold. Dermed ble ideen om det stedsspesifikke like mye et utgangspunkt for publisering som for kunstprosjektene.

HVORDAN VIL DERE BESKRIVE DERES ROLLE I PROSSESSEN MED Å PUBLISERE EN BOK?

Planen var å ha et serielt preg på utgivelsene som ville forenkle og bygge opp under en metodisk tilnærming til publikasjonene. Tidligere erfaringer fra kunstbokforlag (Torpedo Press) tilsa likevel at det er vrient å se bort fra den autonome tilnærmingen til kunstverkets enhet i form og innhold. Kunstneren eller forfatteren vil alltid trekke det lengste strået når det gjelder utvikling av idé og innhold, men fordelene med forleggerens, altså min mer tilbaketrunkne rolle er distansen til materialet og formen. Dermed blir mitt bidrag hovedsakelig hvilken grad av forståelse og innlevelse jeg kan bidra med i prosessen med komponere sluttproduktet. Det optimale er å spisse et individuelt uttrykk, sette det i relasjon

**N
AP**

til et annet og få til de gode, kritiske overgangene mellom ulike bidrag som i utgangspunktet kan ha helt forskjellig natur. Å være åpen for uventede tildragelser som i utgangspunktet er feil, men nettopp dermed nærmere en form for perfektjon.

Utover det redaksjonelle arbeidet er selvsagt produsentrollen et alminnelig og allestedsværende etos i selvpubliseringen. Mitt inntrykk er at de fleste verdsetter en relativt forutsigbar arbeidsdeling mellom kunstner, redaksjonsgruppe, designer og trykkeri, med tilleggsoppgaver knyttet til tekniske og språklige forbedringer. Som utgiver tar jeg noen ganger hele ansvaret for organisatorisk og økonomisk gjennomføring, andre ganger deles byrdene med kunstneren selv eller kunstneren har hovedansvaret.

HVEM ER MOTTAKEREN AV PUBLIKASJONENE DERE UTGIR? HVORDAN DISTRIBUERES DE?

Ofte er det meste av kruttet og midlene for et småforlag brukt opp på å ferdigstille et prosjekt som lever opp til sine forutsetninger og målsetninger. Det ligger en voldsom tillit til produktet i å dedikere seg fullt og helt til noe som kan oppleves som et tilnærmet optimalt uttrykk, enten det er en bok eller en annen type installasjon. Dermed avhenger også boka av å finne sitt publikum i det som kan oppleves som lukkede sfærer og interessegrupper, som et prosjekt for framtidstenking, en visjonær tegneserie, et bidrag til

sosiale bevegelser eller hyllest til utopiske modeller. Det som samler disse publikasjonspraksisene er kullsviertro på at noe nytt kan oppstå i grenseområdene for kunnskap og erfaringer, samtidig som det er kanskje også ligger en grunnleggende provokativ, punkmentalitet under. «Vakre bøker» løftes gjerne fram, men bøker er like individuelle som sine opphavspersoner. Vakre ting kan selvsagt være uhyre interessante, men det er likevel et smalt vurderingsgrunnlag å basere en opplevelse på!

Vi yter også vårt skjerv til den prekjære publiseringspraksisen ved å holde et utvalg bøker, vinyl, plakater for salg i egen bokhandel. Det trenger ikke være det store utvalget, men ser gjerne at så mange som mulig kan bidra til å sladre om hverandre og opprettholde den litt svimlende følelsen av hemmelige nytelser, diskresjon og oppdagelser som undergrunnsteder alltid har.

HVORDAN ER 2019 FOR HARPEFOSS HOTELL, OG HVORDAN SER FREMTIDEN UT?

I løpet av året vil det bli satt i gang flere kollektive prosjekter, workshops og seminarer, samtidig som det er behov for å samle trådene fra ulike prosjekter og aktiviteter. Da er boka og særlig kunstboka godt egnet som prisme for å undersøke, studere, kritisere, skape dialoger og iscenesette ting som ellers er vanskelig å få øye på. Vi lever i en kompleks tid! Akkurat som med filmen, maleriet, undergrunns- eller

folkemusikken – er bok-
mediet innrettet slik at i det
etter perioder med tilsynela-
tende stagnasjon og synkende
interesse som følge av nye
innovasjoner – og det tar ikke
veldig lang tid før en ny flokk
av kunstnere søker seg mot
det konsentrerte og fyldige
repertoaret en finner i medier
med dypere tidslag. Jeg tror

publikasjonen, enten det
er produksjonen eller reseps-
jonen, krever en egen til-
stedeværelse og prioritering
av tid som utgjør et stadig
sjeldnere og mer etterspurt
gode. Jeg håper vi kan bidra
til denne typen ressursbruk
i en kultur som tynner ut
tiden og dyrker flyktighet
fremfor varighet.